

könyvtárosok
dolgozószobája1. ÉVAD
(1–12. RÉSZ)KÖNYVTÁRTUDOMÁNYI
SZAKKÖNYVTÁR

A könyvtárosok dolgozószobája nem egy nyilvános olvasóterem. Itt zajlik a „színpad mögötti” munka: a könyvek rendszerezése, katalogizálása, a ritkaságok restaurálása és a szakmai kutatás. Ha becsukjuk a szemünket és magunk elé képzeljük mi, könyvtárosok a dolgozószobánkat, akkor vagy egy klasszikus könyvtár mennyezetig érő sötét fapolcai, a gurulós létrák, a jellegzetes „könyvillat” és a zöld ernyős asztali lámpák jutnak eszünkbe – vagyis a könyvtáros a könyvtárban dolgozik, vagy folyóiratokkal, könyvekkel megrakott könyvkocsikkal zsúfolt modern irodák.

Rólunk, könyvtárosokról úgy képzelheti bárki, hogy ugyanolyan csendesek vagyunk a munkahelyünkön is, mint amilyen csendet biztosítunk az olvasóteremben. De mi tudjuk, hogy nem így van, hiszen a dolgozószobákban élénk diskurzus folyik munka közben. Tapasztalatcsere, tanács, megoldás, jó gyakorlat, vagy csak éppen megerősítés kérése egymástól, hogy jó lesz-e az előttünk álló feladatokra adott válaszuk – legyen az egy bibliográfiai forrás leírása vagy egy törlési probléma, a közbeszerzési tender műszaki tartalmának összeállítása vagy egy MI-prompt írása – az jó lesz-e.

Talán ebből a tudatalatti indítatásból kezdtünk el egy kerekasztalbeszélgetéssorozatot, ahol a lényeg, hogy a szakma emberi és informális oldalát előtérbe helyezve beszéljünk szakmánk aktualitásairól. Célunk az volt, hogy „megnyissuk” azt a képzeletbeli dolgozószobát, ahol a szakma legmeghatározóbb alakjai alkotnak, és lehetőséget adjunk a párbeszédre.

Könyvtárosok dolgozószobája

Az a megtisztelő feladat és felkérés ért, hogy a Könyvtártudományi Szakkönyvtár (KSZK) vezetőjeként legyek ennek a sorozatnak a háziasszonya. A beszélgetéseket mind rögzítettük és közzé is tesszük a nagyközönség számára, az OSZK YouTube-csatornáján. Az eseményekről rendszeres beszámolók is készültek a KSZK honlapján, a hírek közt. Ám szeretnénk volna, ha lenne még ettől is maradandóbb lejegyzett változata a beszélgetéseknek, ezért kollégánk, Kovács Gergő újra nézte a felvételeket, szó szerint kiemelte a résztvevők legfontosabb gondolatait, és újraírta az első évad leiratait, amelyeket dr. Szűts Etele, a Könyvtári Intézet igazgatója egy önálló kötetbe szerkesztett.

A beszélgetések témái saját érdeklődésünkből indultak (a teljesség igénye nélkül: szakkönyvtárak, digitalizálás, RDA-feldolgozás, mesterséges intelligencia (MI), helyismeret, szakfolyóiratok, szépirodalom a könyvtárban), majd kiegészültek mindazzal a rengeteg további témával (gyermekkönyvtárak, zöldkönyvtári mozgalom), amelyeket a KSZK a szakmai hírek változtatása és közvetítése révén szemlél. Rengeteg téma van még a tarsolyunkban, a második évad programnaplójára már teljes, és bőven vannak ötletek a harmadikra is.

Az első évadban tizenkét beszélgetés zajlott le. Mindegyiken a téma jeles képviselőit hívtuk meg, illetve olyan nem könyvtáros előadókat, akik segítettek elkalauzolni bennünket más vonatkozásokban is – így történt ez például az MI kapcsán. A kötet és a beszélgetések hitelességét pont az adja, hogy nem az elmélet előadásszerű közvetítését tűztük ki célul, hanem gyakorló szakemberek kötetlen beszélgetése révén tárjuk fel kérdéseket és a rájuk adott válaszokat – ha vannak –, illetve ráirányít-

suk a szakma figyelmét a még megoldatlan kérdésekre.

A beszélgetéseket közönség előtt vesszük fel, de irányított kérdések mentén zajlik, vagyis a résztvevőknek van idejük felkészülni a válaszokkal. Természetesen a közönség a beszélgetés végén még kérdezhet – adva némi spontaneitást az eseménynek.

A kötetnek is története van. Szerettük volna, ha könyvsorozatként lát napvilágot, vagy évkönyvként. De aztán inkább úgy döntöttünk, kapjon saját címet az első kötet, és könyvsorozatként adjuk közre a *Magyar Elektronikus Könyvtár* modern felületén.

Egy könyvajánló írására általában egy független személyt szoktunk felkérni. Most azonban én magam, a programozat házigazdája szeretném ajánlani a kötetet a könyvtáros szakmabeliek, határterületek szakembereinek és minden érdeklődő számára; akár csak egy-egy fejezetet olvasnak végig, vagy talán mindegyiket.

Elfogult vagyok, hiszen első ilyen vállalkozás ez az én szakmai életemben is, de úgy vélem, színvonalas, tartalmas beszélgetéseket olvashatunk a kötetben, fontos és kortárs szakemberek gondolatait. Büszke vagyok erre a munkára, nagyon hálás vagyok a meghívott szakembereknek azért, hogy megosztották gondolataikat velünk, és bízom benne, hogy a közönség ugyanolyan szeretettel fogadja ezt a kötetet, mint amilyen izgalommal mi készítettük, az utókor pedig úgy fogja értékelni, hogy a kötet egy értékes szakmatörténeti forrás korunkról.

Takácsné Bubnó Katalin